

i § 12, er der overhovedet ingen Lempelse givet for de Hestekøretøjer, der færdes paa Landevejene. Det er bestemt, at alle uden Afvigelse skal have to tændte, klart lysende Lygter uden Hensyn til, om det er Arbejdskørsel eller Markkørsel, der foregaar. Jeg vil tro, at det er for vidtgaaende.

Med Hensyn til Kørsel paa Biveje er der indført to Lempelser. Den ene gaar ud paa, at det er tilladt kun at benytte en Lygte, naar den er anbragt paa Køretøjets venstre Side eller under Køretøjet. Jeg kan tiltræde dette, men jeg vil dog mene, at det da maa fastslaaes i Loven, at denne ene Lygte ikke maa lyse bagud. Hvis en saadan enlig Lygte, der er anbragt paa venstre Side af Køretøjet, ogsaa kan lyse tilbage, vil det medføre, at de, der kører i samme Retning, tror, at højre Vejbane er fri, og at det er et Køretøj, der kører imod dem, og saa viser det sig maaske i sidste Øjeblik, at det er et Køretøj, der kører i samme Retning. Lyset paa venstre Side viser bare tilbage.

Den anden Lempelse gaar ud paa, at Markkørsel er fritaget for Lygtetvang, og Markkørsel er i Forslaget præciseret som Kørsel mellem Mark og Avlsgaard. Jeg synes, at Bestemmelsen skulde udvides til at gælde al Markkørsel. En saadan kan ogsaa foregaa med Sukkerroer fra Mark til Saftstation, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det særlig er den Kørsel, der kan tænkes at foregaa i den Tid, da det er paabudt at føre Lygte. Jeg vil derfor henstille, at al Markkørsel fritages for Lygtetvang, og at det ogsaa gælder, selv om Markkørsel foregaa paa Landevej eller Bygade. Derimod vil jeg bestemt fraraade at ændre Bestemmelsen til det, der kom til at staa i Automobiloven, at Arbejdskørsel skulde være fritaget for Lygtetvang. Arbejdskørsel er nemlig et saa stort og vidt Begreb, at næsten al Kørsel med Heste kan komme ind under denne Bestemmelse.

I § 17 paabydes Lygtetvang for Cykler hele Aaret. Jeg tror ikke, det er heldigt. Det vil nemlig ikke betyde saa forfærdelig meget med Hensyn til Færdselens Sikkerhed, og jeg er imod at gennemføre Bestemmelser, som den offentlige Mening finder overflødige. Gennemfører vi i en Lov en Bestemmelse, om hvilken Flertallet siger, at den er meningsløs, svækker vi derved hele Lovkompleksets Virkning. Det er derfor rigtigst at blive staaende ved den Bestemmelse, som vi til sidst blev enige om i Motorloven.

Bestemmelsen i § 18 om Katteøjne har været en Del omtalt af de tidligere

Ordførere, og der har været forskellige Meninger om Hensigtsmæssigheden af en saadan Bestemmelse. Det ærede Medlem Hr. Hedelund mente, at skulde Katteøjet anvendes ved Trækvogne, maatte det anbringes paa Manden, da Trækvognen baade kunde gaa forlæns og baglæns, og det er der jo noget om. I det hele tror jeg ikke, at disse Katteøjne spiller en saa stor Rolle for Færdselens Sikkerhed, som mange synes at mene. De virker jo kun i Mørke, og hvis en Cykle eller andet Køretøj er ved at blive indhentet af en Bil, vil det stærke Lysskær fra dennes Forlygter være et sikkert Varsko for den forudgaaende om, at nu kommer der noget. Jeg tror derfor ikke, det har saa overordentlig stor Betydning. Hvis vi ikke kan naa til, at enhver Bilist ved, at han intet kan møde paa Vejen, som ikke viser rød Refleks, er hele Virkningen noget afsvækket, og saa vidt kan vi kun naa, hvis vi paabyder, at alle, ogsaa Fodgængere, skal være forsynet med Katteøjne. Jeg henstiller til Justitsministeren, at hvis Paragraffen vedtages i denne Form, han da betænker sig meget nøje, før han bruger denne Bemyndigelse.

Jeg kommer nu til § 19, der absolut er den vigtigste Paragraf. Der indføres dér et Forbud imod, at Rutebiler, der gaar i Personfart, overhovedet maa køre i en Amtsraadsreds, medmindre Amtsraadet tillader det, og i 2det Stykke overlades det til Justitsministeren at bestemme, hvilke Afgifter der skal gives, for at saadan Kørsel kan finde Sted. Jeg er noget betænkelig ved dette Forbud mod Rutebilernes Kørsel. Jeg saa helst, at alle Rutebiler, der opfyldte de stillede Betingelser og betalte den fastsatte Afgift, skulde have Lov til at køre paa Amternes og Kommunernes Veje. Hidtil har det været saaledes, at Færdselen paa vore Veje har været fri for enhver, og jeg er noget betænkelig ved at gaa bort fra denne frie Afbenyttelse af Vejene. I hvert Fald tror jeg, det vil være urigtigt, at Amtsraadene suverænt kan forbyde saadan Kørsel; der burde i hvert Fald være en Appellinstans. Saaledes som Bestemmelserne er formet i Lovforslaget, er Forholdet det, at hvis en Automobilrute gaar gennem flere Amtsraadsredse, skal de forskellige paagældende Amtsraad forhandle indbyrdes, og kan de ikke blive enige, afgør Justitsministeriet, hvorvidt Kørselstilladelse skal gives eller ikke, men gaar Ruten kun indenfor en enkelt Amtsraadsreds, kan vedkommende Amtsraad nægte at give Tilladelse. Jeg tror, at der ogsaa af Hensyn